

[Jens Jørgensen]

Det første led er en tilpasning til EF's indre marked på punktafgiftsområdet. Det andet led, jeg har hæftet mig ved, er en opfølgning af den folketingsbeslutning, vi vedtog den 7. maj 1992, om omlægning af visse miljøafgifter. Og endelig er det tredje element regeringens handlingsplan for affald og genanvendelse 1993-1997.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at alle de afgifter, der er omtalt her, er nationale afgifter, og de kan altså fastholdes i forbindelse med overgang til det indre marked.

Skal jeg knytte nogle få kommentarer til et par af lovforslagene, vil jeg begynde med L 67. Populært sagt gælder det ophævelse af det, man kalder mælketøren: afgiften på mælkekartoner. Da man indførte denne afgift i sin tid, troede man formodentlig, at det ville tilskynde til, at man fik afprøvet en form for returflaskesystem. Det er imidlertid ikke sket, og det er vel en kendsgerning, at der heller ikke er noget i sol, måne og stjerner, der peger i retning af, at man kommer i gang med et såkaldt returflaskesystem på dette område inden for overskuelig fremtid. Derfor synes Det Konservative Folkeparti, det er rimeligt, at denne afgift fjernes.

Det andet og sidste emne, jeg vil beskæftige mig med, er afgifterne på affald og råstoffer – og især på affald. Med frygt for, at det måske er en anelse forenklet, læser jeg lovforslaget fra miljøministeren på den måde, at der er to hovedprincipper i miljøpolitikken på dette her område, to hovedprincipper, som jeg synes karakteriserer en ansvarlig og fremadrettet miljøpolitik. Det ene er det, vi vil kalde markedsorientering af forslagene, og det andet er ansvarliggørelse.

Når det gælder affald, kan man for den samlede mængde som princip sige: Det kan deponeres, det kan forbrændes, eller det kan genanvendes. Målsætningen må være – naturligvis med en rimelig respekt for tekniske problemer, og hvad der ellers kunne være – at man genanvender mest muligt.

Derfor tror Det Konservative Folkeparti – uden at jeg her skal diskutere de enkelte afgifters præcise niveau – at selve princippet om, at differentierede afgiftsforhøjelser skal medvirke til at reducere affaldsmængderne ved en øget genanvendelse, er et rigtigt princip, og at vi begrænser deponering af affald ved, at en større del af det brændbare affald forbrændes.

Der er, som Det Konservative Folkeparti læser de fire lovforslag, nogle grundlæggende principper, nogle tanker og nogle elementer, som vi tror kan være med til at skabe en bedre miljøpolitik, og derfor støtter vi de fire lovforslag.

Hanne Severinsen (V):

Lovforslag nr. L 67 indeholder afskaffelse af mælkekartonafgiften, og det kommer ikke som en overraskelse for nogen, for det blev jo aftalt sidste forår. Dermed har vi også opgivet at finde et returflaskesystem på mælkeområdet, og jeg tror, det er fornuftigt, set ud fra en kredsløbsbetragtning, hvor man også medregner f.eks. energi til at skylle flasker osv. Det er jo sådanne betragtninger, vi skal ind i overalt, hvor vi fremover pålægger afgifter.

Ellers gælder det for samtlige de lovforslag, vi har til behandling i dag, at der er tale om en del tekniske ændringer som følge af det indre marked, der som bekendt træder i kraft den 1. januar 1993. Der indføres nye måder at opkræve på, bagatelgrænse og kortere afregningsfrist. Det kan vi tilslutte os, både når det gælder kartoner og engangsemballage, CFC og råstoffer.

Når det gælder affaldsafgiften, er der ikke kun tale om tekniske omlægninger, men også om, at vi forhøjer affaldsafgiften. Det kan heller ikke være en overraskelse, da det også blev bebudet sidste forår.

Vi har jo en målsætning om at nå frem til mindst 50 pct.s genanvendelse inden år 2000, og som det allerede er nævnt, er man mange steder godt på vej til målet. Derfor er det rimeligt, at vi fortsat overlader dette til det kommunale ansvar; det kan gøres på mange forskellige måder. Derfor er der ikke noget til hinder for, at vi også fra statens side kan introducere de virkemidler, som også kan bruges, nemlig de økonomiske.

Affaldsafgiften vil virke som et økonomisk incitament til genbrug. Det er også en god idé, at man differentierer imellem deponering og forbrænding, fordi der jo på det sidste er tale om, at man udvikler energi. Derfor støtter vi også den del af forslaget.

Det blev nævnt, at man i forbindelse med finanslovforhandlingerne har besluttet at nedskære bevillingen til Genanvendelsesrådet. Jeg mener faktisk, at de mange forsøg, vi har set,